

РЕШЕНИЕ

№ 20312

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6178** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу Решение № 83 от 05.01.2024 г., постановено по нахд № 5918/2023 г. на 2-ри състав на Софийски районен съд /СРС/. С решението е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на „ДЛВ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с ал.3, вр. чл.179, ал.3б от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500,00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на решението на СРС като постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че в съдебното производство не е оборена презумптивната доказателствена сила на доклада от поддържаната от АПИ Електронна система за събиране на пътни такси /ЕССПТ/, поради което нарушението е надлежно установено. Посочва, че Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържане на заявлението за таксуване, електронните интерфейси,

изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО /Регламента/, на който се е позовал съставът на СРС при отмяна на оспореното решение, се прилага от 19 октомври 2021г., близо пет месеца след извършване на нарушението. Твърди, че чл. 2, пар. 7 от Регламента не съдържа задължение за „предоставяне на възможност за предеклариране“ на пътни такси, тъй като се отнася за регламентирането на европейската услуга за електронно пътно таксуване. Посочва, че съгласно чл. 1, пар. 4 от Директива (ЕС) 2019/520 европейската услуга е допълнителна по отношение на националните услуги за електронно пътно таксуване в държавите членки, т.е. не се припокрива с нея и текстовете, касаещи европейската услуга не са приложими към националните доставчици на услуги. Твърди, че по настоящем България няма регистрирани доставчици на европейска услуга за електронно пътно таксуване (ЕУЕПТ), към дейността на които да се приложи нормата на чл. 2, пар. 7 от Регламента. На следващо място посочва, че дори да се приеме, че разпоредбата на чл. 2, ал. 7 от Регламента следва да се прилага към националните доставчици, то следва да се има предвид, че първото изискване – да информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса, е изпълнено с предоставяната информация от онлайн платформите на националните доставчици на техните потребители относно вече регистрирани нарушения в ЕССПТ. По отношение на второто изискване да предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава (възможност) е предвидена съгласно националното законодателство се посочва, че в действащото българско административно-наказателно законодателство не е предвидена и не е регламентирана нормативна възможност, свързана с предоставяне на опция за нарушителите за „отстраняване на нередност“, в това число за даване на възможност за „предеклариране“ на недеklarирани пътни такси. Дори да се приеме обратното, това е направено с въведената през 2018 г. със ЗИД на Закона за пътищата възможност за заплащане на компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 от ЗП при установено нарушение. Посочва, че наличието на договор с национален доставчик на услуги за електронно събиране на тол такси не отменя отговорността на търговеца да заплаща дължимите такси. При преминаване на ППС с рег. [рег.номер на МПС] през контролно устройство № 10182, елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, системата е регистрирала извършено нарушение от процесното ППС, като за него не е получена тол декларация за сегмент на рамката. Съгласно чл. 5.1 от Общите условия на „Интелигентни трафик системи" АД, публично достъпни на интернет сайта на дружеството, жалбоподателят е бил информиран и е приел, че за да може да използва услугите по действителното отчитане на тол сегментите, в които пътното превозно средство е навлязло, съответното ППС трябва да е оборудвано с правилно свързано/монтирано и работещо бордово устройство, асоциирано с конкретното ППС. В т. 5.16 от Общите условия се съдържа задължението за клиента да свърже, да активира, да ползва Бордовото устройство в ППС съгласно Инструкцията за употреба и инсталации, както и да го поддържа в състояние да работи и предава данни, а когато това не се случва, има задължение незабавно да уведоми доставчика на услугата. Спазена е процедурата по чл. 11, т. 7 -т. 9 от Наредбата като размерът на дължимата тол такса е определен по реда на чл. 11, ал. 2 от Наредбата. Посочва, че съставът на СРС неправилно е приел, че в случая са налице основания за третиране на конкретния случай като маловажен. Твърди че чл. 28 ЗАНН не намира приложение като се позовава на разпоредбата на

чл.189з от ЗДвП във вр. с чл. 28, ал. 7 от ЗАНН. Поради високата степен на обществена опасност на деянията за нарушение на правилата за движение по пътищата, законодателят е предвидил отпадане на възможността за приложение на чл. 28 от ЗАНН за нарушения на ЗДвП. Посочва, че нарушението е формално, а не резултатно и липсата или незначителността на вредоносни последици няма как да обуславя по-ниска степен на обществена опасност спрямо обикновени нарушения от този вид. Моли за отмяна на обжалваното решение като незаконосъобразно и неправилно и потвърждаване на електронния фиш за налагане на имуществена санкция. Претендира присъждане на извършените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационното производство „ДЛВ“ ЕООД, представляван от адв. В. Ф. Л., в депозирания на 06.02.2024г. по делото писмен отговор, излага съображения за потвърждаване на решението на СРС като постановено при правилно приложение на материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила. Оспорва приетите по въззивното дело доказателства, изхождащи от „Конкорд смарт инфраструктура“ АД, че според записите на бордовото устройство, асоциираното с това ППС, е било изключено от захранването си през целия ден, което е препятствало генерирането на тол – декларации. Твърди, че „ДЛВ“ ЕООД не е допуснало административно нарушение, доколкото разпоредбите на чл. 179, ал. 3б вр. чл. 102, ал.2 от ЗДвП са в нарушение на общностното право и по – конкретно чл.2, §7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО. Това изискване било въведено в българското законодателство едва с приетите със ЗИД на ЗП, ред. ДВ, бл. 14 от 2023 г. посредством въвеждането на ал. 7- ал. 9 на чл. 10б от ЗП, с които на собственика или ползвателя на ППС се дава възможност да декларира и заплати дължимата пътна такса след уведомяване от страна на доставчика на услугата по пътно таксуване без да се ангажира административно наказателната отговорност на лицето. Тези разпоредби обаче влизат в сила от 01.01.2024 г., поради което се прави извод, че към момента на извършване на нарушението, националната правна уредба не е съответствала на изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година, поради което санкционирането на лицето е било незаконосъобразно. Посочва също, че в сметката на санкционираното дружество за заплащане на такси имало налични средства, поради което дружеството е следвало да информира лицето и да му предостави възможност да заплати дължимите такси без други правни последици. Посочва, че съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, електронен фиш може да се издаде за нарушение на чл. 179, ал.3 ЗДвП. В случая ответникът по касацията бил санкциониран за нарушение по чл. 179 ал.3б ЗДвП, за което в закона не било предвидено издаването на електронен фиш. Акцентира се, че нормите на чл. 179, ал.3 и чл. 179, ал. 3б ЗДвП имат различни субекти, касаят осъществяването на различни нарушения, за които се налагат различни наказания. Посочва, че в случая липсват някои от императивно предвидените в чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП реквизити – ясно описание на нарушението и относимите обстоятелства, а мястото на извършването било неточно, все обстоятелства, които ограничават правото на защита на санкционираното юридическо

лице. Не на последно място, излага съображения, че образецът, по който е издаден електронният фиш не е бил одобрен по съответния ред към момента на издаване на акта и ел. фиш е следвало да съответства на изискванията на Заповед № РД-11-4/23.01.2020 г. вместо на Заповед № РД -11983/13.09.2021г. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС потвърдено. Претендира присъждане на извършените по делото разноски за двете съдебни инстанции по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 19.02.2021 г., в 15:01 часа, пътно превозно средство - влекач марка „М.“, модел „Актрос“, с рег. [рег.номер на МПС] , с техническа допустима максимална маса 18000 кг, с 2 оси, екологична категория ЕВРО 6D, в състав с ремарке с общ брой оси - 5 броя, с обща технически допустима максимална маса на състава - 44000 кг, се движел по път А-6 км 50+427, с посока „Намаляващ километър“. Пътният участък бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За товарния автомобил не била заплатена дължимата по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата пътна такса, като за него нямало издадени валидна маршрутна карта или валидна тол- декларация за преминаването през сегмента. Нарушението било заснето с устройство с №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП и регистрирано под №BC 1724C3460 D4E053031F160A6166. Превозното средство било собственост на „Уникредит Лизинг“ АД и по силата на договор за лизинг било ползвано от „ДЛВ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от М. П. М.. То било оборудвано с бордово устройство модел ОВU 5310-10, с № 305385816999, чрез което предавало данни, относими към определяне дължимостта и размера на тол- таксите, заплащани за движение по платената републиканска пътна мрежа. За целта въззивникът бил сключил договор с „Диджитол смарт инфраструктура“ АД за предоставяне на услуга електронно събиране на пътни такси. Към датата и часа на заснетото нарушение бордовото му устройство обаче било изключено по неустановени причини (изключване от хранването, неправилно включване към хранването, изчерпана батерия и пр.) и не предавало данни. При тази фактология срещу „ДЛВ“ ЕООД бил издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата с №[ЕГН]. С него на въззивника за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева. Към фиша бил приложен и генерираният доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, съдържащ номера на нарушението, ведно със статични изображения във вид на снимков материал.

За да отмени електронния фиш, СРС е приел, че той отговаря на поставените от

законодателя изисквания за форма, съдържание и изискуеми реквизити, не е ограничено правото на защита на нарушителя и е спазена процедурата по издаването му, но неправилно е приложен материалния закон. По съществуващото на спора въззивният съд е констатирал, че действително е нарушена разпоредбата на чл. 102, ал.1, т. 2 от ЗП като не е заплатена дължимата тол такса, но при провеждането на административнонаказателното производство е нарушена разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година. Съдът е достигнал до извод, че дори и хипотетично да се приеме, че тезата на наказващия орган за допуснато от „ДЛВ“ЕООД нарушение на чл.102, ал.2, вр.чл.179, ал.3б от ЗДвП е правилна, налице са предпоставки за определяне на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено деянието, доказателствата, които го потвърждават, нарушените разпоредби и наложената санкция.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш. С разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП е установена правната възможност за издаване на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение по посочените в разпоредбата нарушения. Въпреки, че разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП в редакцията ѝ приета с ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., актуална към момента на издаване на фиша, препраща само към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, без да съдържа такова по отношение на приложимата в случая хипотеза на нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП. Това обаче не е единствената разпоредба на ЗДвП, която регулира административнонаказателната дейност във връзка със санкционирането на нарушения за незаплащане на пътни такси по ЗП с издаване на електронен фиш, поради което и не следва изводът на съда за неприложимост на този ред да почива единствено върху нейния анализ. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е предвидена възможността нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП да се установяват и санкционират с електронни фишове. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, която предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3в, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в което изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3- 3в". Тази възможност е залегнала и в разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал.5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответната декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш. Не на последно място приложимостта на реда за ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал.3б ЗДвП е нормативно установен и в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП. В обобщение, съдът приема, че електронният фиш е издаден от компетентен орган и Законът за движение по

пътищата в редакцията му приложима към датата на издаване на оспорения електронен фиш – 19.02.2021г., допуска за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, да бъде издаден електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 ЗДвП.

С издадения електронен фиш е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касационното производство по реда на чл. 189ж ЗДвП за нарушение чл. 102, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, извършено в качеството му на вписан ползвател на ППС, като му е наложена предвидената по чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с ал.3 ЗДвП „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП за преминаване на ППС по платената пътна мрежа се дължи такса за изминато разстояние - тол такса по чл. 10б, ал.3 от ЗП. Запращането на таксата от собственика или ползвателя на ППС с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 7 и 9, дава право ППС да измине определено разстояние между две точки на пътния участък. В чл. 10б, ал. 4 от ЗП е определен механизмът за определяне размера на дължимата тол такса, а именно се въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7 ЗП, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта.

По силата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП собственикът на ППС е задължен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, в случай че за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП /в случая тол такса – такса за изминато разстояние по чл. 10, ал. 1, т.2 от ЗП/, според категорията на пътното превозно средство. В чл. 179, ал. 3б във вр. с чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДвП се посочва, че собственикът на пътено превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, включително поради липса на маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването, се наказва с имуществена санкция в размер 2 500 лева.

Неправилно СРС е приел за приложими разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО. Регламентът за изпълнение се издава на основание чл. 291, § 2 от ДФЕС, той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки, както е посочено и в чл. 7 от регламента за изпълнение. В същата разпоредба се посочва още и че регламентът влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз и се прилага от 19 октомври 2021 г. Нарушението, за което е санкционирано „ДЛВ“ ЕООД е извършено на 19.02.2021 г., тоест преди датата от която е започнало прилагането на нормативния акт. По тази причина не могат да бъдат споделени съображенията на състава на СРС за незаконосъобразност на

оспорения електронния фиш поради несъответствието му с изискванията на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година. На следващо място неправилно СРС е приел, че нормите свързани с неизпълнение на задълженията по чл. 102, ал.2, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, са в противоречие с пораждащите пряко действие норми на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. Този регламент не намира приложение по отношение на ЗДвП, както е видно и от списъка на Релевантни актове от Европейското законодателство, поместен в края на ЗДвП, които са въведени с този закон.

Безспорно, действащата към момента на извършване на нарушението нормативна уредба позволява прилагане на института за маловажност по чл. 28 от ЗАНН. Нарушението по чл. 102, ал.2 от ЗДвП 3 е формално нарушение, поради което не следва да се отчита настъпването или ненастъпването на вредоносен резултат, достатъчно е че същото е осъществено в обективната действителност. Съставът на съда констатира, че по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието. Неоснователни са доводите на въззивния съд несъответствие на наложеното наказание с принципите за пропорционалност и съразмерност. По тези съображения съдът приема, че в случая не се касае за маловажен случай, чл. 28 от ЗАНН не намира приложение.

Предвид горното жалбата се явява основателна. На касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ Решение № 83 от 05.01.2024 г., постановено по нахд № 5918/2023 г. на 2-ри състав на Софийски районен съд И ВМЕСТО НЕГО **ПОТВЪРЖДАВА** електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „ДЛВ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с ал.3, вр. чл.179, ал.3б от Закона за движение по пътищата, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА „ДЛВ“ ЕООД да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

